

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2091/2026-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja i Marije Bakule Vugrinec, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom ARENA TOWER d.o.o. u stečaju, OIB: 49198891218, Zagreb, Ulica kneza Branimira 71A, odlučujući o žalbi od 27. ožujka 2026. stečajnih vjerovnika: ERGASIA d.o.o., OIB: 91802273649, Zagreb, Tošovac 1; NAŠE VOĆE d.o.o., OIB: 96115198364, Zagreb, Gajeva ulica 7; PROPERTIES INVENTIVE DESIGN d.o.o., OIB: 14937489808, Zagreb, Jurišićeva ulica 2A; IVANE DELALIĆ iz Zagreba, Ulica Pavla Hatza 7, OIB: 92630717111, i VJENCESLAVA TERZIĆA iz Zagreba, Ulica Matije Divkovića 14, OIB: 75562352701, koje zastupa punomoćnik Mario Bonić, odvjetnik u Zagrebu, te o žalbi od 10. travnja 2026. stečajnih vjerovnika: PEMO BUSINESS ARENA d.o.o. (ranije LAUREL NEKRETNINE d.o.o.), OIB: 24234822053, Zagreb, Zdihovska ulica 44, i LOVORKA MILOŠEVIĆA iz Zagreba, Trnjanska cesta 63, OIB: 12405262964, koje zastupa punomoćnik Vladimir Penezić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Penezić i partneri d.o.o. u Zagrebu, obje žalbe podnesene protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1889/24-63 od 23. ožujka 2026., u sjednici vijeća održanoj 29. srpnja 2026.

r i j e š i o j e

Odbijaju se kao neosnovane, žalba od 27. ožujka 2026. koju su podnijeli stečajni vjerovnici: ERGASIA d.o.o., OIB: 91802273649, Zagreb, Tošovac 1; NAŠE VOĆE d.o.o., OIB: 96115198364, Zagreb, Gajeva ulica 7; PROPERTIES INVENTIVE DESIGN d.o.o., OIB: 14937489808, Zagreb, Jurišićeva ulica 2A; IVANA DELALIĆ iz Zagreba, Ulica Pavla Hatza 7, OIB: 92630717111, VJENCESLAV TERZIĆ iz Zagreba, Ulica Matije Divkovića 14, OIB: 75562352701, i žalba od 10. travnja 2026. koju su podnijeli stečajni vjerovnici: PEMO BUSINESS ARENA d.o.o. (ranije LAUREL NEKRETNINE d.o.o.), OIB: 24234822053, Zagreb, Zdihovska ulica 44, i LOVORKO MILOŠEVIĆ iz Zagreba, Trnjanska cesta 63, OIB: 12405262964, te se potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1889/24 od 23. ožujka 2026.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem odbijen je kao neosnovan zahtjev stečajnih vjerovnika Lovorka Miloševića, OIB: 12405262964, Trnjanska cesta 63, Zagreb, i Pemo business arena d.o.o. OIB: 24234822053, Zdihovska ulica 44, Zagreb, za ukidanje odluke skupštine vjerovnika stečajnog dužnika ARENA TOWER d.o.o. u stečaju, od 17. ožujka 2026. koja glasi: „Ovlašćuje se stečajni upravitelj preuzeti postupke koji se vode pod brojem P 1101/2024 i P-1102/24 dati punomoć odvjetniku Nenad Cetinja, Zagreb, Horvaćanska cesta 17 A, za zastupanje stečajnoga dužnika pod uvjetom da svoju odvjetničku nagradu naplati isključivo od suprotne strane u slučaju uspjeha u sporu, odnosno pod uvjetom da stečajni dužnik nije dužan platiti troškove zastupanja u slučaju gubitka navedenih sporova.“.

2. Iz obrazloženja rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio na temelju odredbe čl. 108. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ) jer je ocijenio da navedena odluka nije u suprotnosti sa zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika.

2.1. Prvostupanjski sud navodi da u odnosu na odluku koja je donesena na skupštini vjerovnika 17. ožujka 2026., nije našao razloge koji bi doveli do zaključka da navedena odluka ispunjava zakonski razlog tj. da je suprotna zajedničkim interesima vjerovnika. Ističe da bi navedena odluka eventualno mogla biti suprotna pojedinačnom interesu vjerovnika Lovorka Miloševića i Pemo business arena d.o.o. jer se radi o parničnim postupcima koji se vode upravo protiv tih vjerovnika pa bi uspjeh stečajnog dužnika u tim postupcima, bio suprotan interesu upravo tih vjerovnika, ali istovremeno bi uspjeh u tim parnicama bio u interesu ostalih vjerovnika stečajnog dužnika. U odnosu na razloge koje su naveli stečajni vjerovnici Lovorko Milošević i Pemo business arena d.o.o., prvostupanjski sud ukazuje da sama činjenica što stečajni upravitelj nije predložio trenutno rezervaciju sredstava za predmetne parnice, nije odlučno za odluku u ovoj pravnoj stvari, budući da rezervacija sredstava nije uvjet za preuzimanje parnica pa da stoga navedena okolnost ne predstavlja povredu zajedničkih interesa stečajnih dužnika. Jednako tako, niti činjenica što stečajni dužnik eventualno ne može uspjeti u oba parnična postupka, također da ne predstavlja povredu zajedničkih interesa stečajnih dužnika jer će eventualni uspjeh u predmetnim parnicama dovesti do povećanja stečajne mase i do namirenja stečajnih vjerovnika u većoj mjeri, pa stoga takav ishod može biti jedino protivan pojedinačnim interesima stečajnih vjerovnika Lovorka Miloševića i Pemo business arena d.o.o., koji su tuženici u predmetnim postupcima.

3. Protiv navedenog rješenja žalbe su podnijeli vjerovnici pobliže naznačeni u izreci ovog rješenja, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

4. Žalbu od 27. ožujka 2026. podnijeli su stečajni vjerovnici: ERGASIA d.o.o., NAŠE VOĆE d.o.o., Ivana Delalić i Vjenceslav Terzić; zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

4.1. U žalbi u bitnome navode da je prvostupanjski sud pošao od pogrešne pretpostavke da Lovorko Milošević i Pemo business arena d.o.o. imaju status stečajnih vjerovnika i time aktivnu legitimaciju za podnošenje zahtjeva za ukidanje odluke skupštine vjerovnika. Smatraju da je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku jer u obrazloženju pobijanog rješenja nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji opravdavaju zaključak prvostupanjskog suda da bi podnositelji zahtjeva za ukidanje odluke skupštine vjerovnika bili stečajni vjerovnici. Smatraju da je prvostupanjski sud bio dužan odbaciti zahtjev Lovorka Miloševića i Pemo business arena d.o.o. zbog nedostatka aktivne legitimacije, a ne o istome meritorno odlučivati jer podnositelji zahtjeva nemaju status stečajnih vjerovnika. Ističu da podnositelji zahtjeva nemaju status stečajnih vjerovnika zbog činjenice da su im tražbine osporene, a oni nisu pokrenuli parnice radi utvrđivanja osporenih tražbina. Budući da je prvostupanjski sud u pobijanom rješenju podnositelje zahtjeva tretirao kao stečajne vjerovnike, smatraju da je i činjenično stanje nepotpuno te pogrešno utvrđeno. Konačno, ističu da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo iz čl. 108. SZ-a jer je prvostupanjski sud odlučio o zahtjevu osoba koje nemaju zakonom propisanu aktivnu legitimaciju za pokretanje postupka iz čl. 108. SZ-a.

4.2. Predlažu preinačiti pobijano rješenje i odbaciti zahtjev Lovorka Miloševića i Pemo business arena d.o.o. kao nedopušten zbog nedostatka aktivne legitimacije (pravnog interesa).

5. Žalbu od 10. travnja 2026. pravodobno su podnijeli stečajni vjerovnici Pemo business arena d.o.o. (ranije LAUREL NEKRETNINE d.o.o.) i Lovorko Milošević, zbog bitne povrede odredaba stečajnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

5.1. U žalbi u bitnome navode da iz pobijanog rješenja nije vidljivo koji bi bio zajednički interes stečajnih vjerovnika da stečajni upravitelj preuzme predmetne parnice. Ističe da su tužbeni zahtjevi u tim parnicama međusobno kontradiktorni, zbog čega je izvjesno da će stečajni dužnik izgubiti jednu parnicu. Smatraju da zajednički interes stečajnih vjerovnika ne može biti da se izgubi parnica koju je stečajni upravitelj preuzeo jer bi se u tom slučaju smanjila stečajna masa zbog parničnih troškova postupka izgubljene parnice. Stoga smatraju da je protivno zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika preuzimanje obje parnice.

5.2. Osim toga, smatraju da je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku jer pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito zbog toga što je izreka rješenja proturječna njegovim razlozima, odnosno da pobijano rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama.

5.3. Konačno, smatraju da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo iz čl. 157. st. 1. SZ-a jer stečajni upravitelj nije predložio da se osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase koje će nastati preuzimanjem parnica, a radi se o parnicama veće vrijednosti predmeta spora.

5.4. Stoga predlažu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu radi donošenja odluke o ukidanju odluke skupštine vjerovnika.

6. U odgovoru na obje podnesene žalbe, stečajni dužnik je žalbu podnesenu 10. travnja 2026. predložio odbaciti kao nepravodobnu, dok je žalbu od 27. ožujka 2026. predložio uvažiti.

7. Žalbe nisu osnovane.

8. Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je ustanovio da je pravilno i zakonito.

9. U odnosu na žalbu od 27. ožujka 2026.:

10. Nije utvrđeno postojanje bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne bi moglo ispitati, nije proturječno samo sebi ili svojim razlozima te su u njemu navedeni razlozi o svim odlučnim činjenicama, a o odlučnim činjenicama ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava i zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava i zapisnika.

11. U skladu s odredbom iz čl. 137. st. 1. SZ-a, stečajni vjerovnici su osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnog postupka imaju koju imovinskopravnu tražbinu prema njemu. Dakle, stečajni vjerovnik stječe to svojstvo u trenutku otvaranja stečajnog postupka, a ne odlukom suda.

12. Tako niti pobijano rješenje nema pravni značaj rješenja kojim bi se nekome priznao status stečajnog vjerovnika, dakle ne radi se o rješenju kojim se u bilo kojem smislu utvrđuje da su određene osobe stečajni vjerovnici.

13. Osim toga, budući da su upravo žalitelji kao vjerovnici s pravom glasa na skupštini vjerovnika od 17. ožujka 2026. jednoglasno ovlastili stečajnog upravitelja na preuzimanje postupaka koji se vode pod poslovnim brojem P-1101/2024 i P-1102/24 i na davanje punomoći odvjetniku Nenadu Cetinji za zastupanje stečajnog dužnika u tim postupcima - nejasno je zbog čega sad ti isti vjerovnici podnose žalbu protiv odluke kojom sud odbija ukinuti odluku za koju su isti jednoglasno glasali.

14. Žalitelji smatraju da je prijedlog Lovorka Miloševića i Pemo business arena d.o.o. za ukidanjem odluke skupštine vjerovnika trebalo odbaciti kao nedopušten umjesto odbiti kao neosnovan i to je zapravo jedini žalbeni razlog tih vjerovnika. Međutim, odbijanjem prijedloga pružena je u svakom slučaju veća pravna zaštita,

zbog čega žalbeni navodi nisu od odlučnog značaja za pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

15. U odnosu na žalbu od 10. travnja 2026.:

16. Nije utvrđeno postojanje bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne bi moglo ispitati, a izreka rješenja nije proturječna njegovim razlozima te pobijano rješenje sadrži razloge o odlučnim činjenicama.

17. Odredbom iz čl. 108. st. 2. SZ-a propisano je da će sud na zahtjev razlučnoga vjerovnika, stečajnoga vjerovnika koji nije nižega isplatnog reda, stečajnoga upravitelja ili iznimno po službenoj dužnosti ukinuti odluku skupštine vjerovnika ako je protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

18. Prema ocjeni ovoga suda, razlozi koje su žalitelji iznijeli na skupštini vjerovnika od 17. ožujka 2026. kao razloge za ukidanje predmetne odluke skupštine vjerovnika - da stečajni vjerovnici nisu valjano informirani o navedenim parničnim postupcima, nisu razlozi koji bi bili suprotni zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika, budući da iz Zapisnika sa navedene skupštine vjerovnika proizlazi da je stečajni upravitelj dao procjenu uspjeha u navedenim sporovima na način da je ocijenio da, iako je teško dati procjenu uspjeha u navedenim sporovima, je izgledan uspjeh stečajnog dužnika kao tužitelja u barem jednom od ta dva spora. Dakle, stečajni vjerovnici su informirani o procjeni uspjeha u navedenim parnicama te su jednoglasno donijeli odluku o preuzimanju tim parnica.

19. Konačno, s obzirom na to iz podataka u spisu (prvenstveno navoda stečajnog upravitelja) proizlazi da stečajni vjerovnici Lovorko Milošević i Pemo business arena d.o.o., kao vjerovnici drugog višeg isplatnog reda kojima su tražbine osporene, nisu pokrenuli parnice radi otklanjanja tog osporavanja, mišljenje je ovoga suda da nije pogrešno primijenjeno materijalno pravo iz čl. 157. st. 1. SZ-a jer je stečajni upravitelj tijekom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan izdvojiti sredstva potrebna za namirenje takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti.

20. Budući da prijavljene tražbine u stečaju vjerovnika Lovorka Miloševića i vjerovnika Pemo business arena d.o.o. čine upravo troškovi iz preuzetih parničnih postupaka (u kojima su oni tuženici, a stečajni dužnik tužitelj) nastali do otvaranja stečaja nad stečajnim dužnikom, a navedeni vjerovnici zasigurno neće imati pravo namirenja svojih tražbina ako su odustali od vođenja parnica radi otklanjanja osporavanja tih tražbina, to znači da im u svakom slučaju stečajni dužnik neće biti dužan podmiriti parnične troškove koji su im u tim postupcima nastali do otvaranja stečaja nad tužiteljem (ovdje stečajnim dužnikom). Što se tiče troškova koji su u tim parnicama nastali nakon otvaranja stečaja nad stečajnim dužnikom, valja uzeti u obzir da je stečajni upravitelj procijenio izgledan uspjeh stečajnog dužnika barem u jednoj parnici, zbog čega se zasad ne radi o troškovima koji bi se mogli osnovano predvidjeti.

21. Slijedom svega navedenog, kako ne postoje razlozi zbog kojih se rješenje pobija, a ni razlozi na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je odlučiti kao u izreci primjenom odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a.

Zagreb, 29. srpnja 2026.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **9-3088b-5adde**

Kontrolni broj: **08535-6e933-8ae56**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.